Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Gandrabur Marcel

Dosarul nr. 3a-1710/25

2-24048463-02-3a-16052025

D E C I Z I E
dispozitiv

26 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:

Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de avocatul Toma Vitalie în interesele SRL ”Ceeportex-Nord” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 18 februarie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ”Ceeportex-Nord” împotriva Serviciului Vamal al R. Moldova și Biroul vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390, Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Toma Vitalie în interesele SRL ”Ceeportex-Nord”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 18 februarie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,

judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Gandrabur Marcel
Dosarul nr. 3a-1710/25
2-24048463-02-3a-16052025

D E C I Z I E

26 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Toma Vitalie în interesele SRL ”Ceeportex-Nord” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 18 februarie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ”Ceeportex-Nord” împotriva Serviciului Vamal al R. Moldova și Biroul vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele speței

La 02 mai 2024, SRL ”Ceeportex-Nord”, în persoana administratorului Dascalciuc Elena, a înaintat acțiune de contencios administrativ în contradictoriu cu Serviciul Vamal al Republicii Moldova și Biroul Vamal Centru, solicitând:

- anularea deciziei de regularizare nr. 376 din 27 februarie 2024 emisă de către Biroul Vamal Centru, ca fiind una ilegală și nemotivată, cu restituirea drepturilor de import achitate suplimentar în mărime de 225.442,79 lei;
- anularea actului de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070I124372 din 09 noiembrie 2023, în partea ce ține de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr. 1 de determinarea valorii în vamă ”în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit”, ca fiind unul ilegal și nemotivat.

În motivarea acțiunii s-a menționat că la data de 09 noiembrie 2023, de către SRL ”Ceeportex-Nord” a fost depusă declarația vamală nr. 2070I124372.

Reieșind din mențiunile actului de inspecție aferent declarației vamale enunțate, funcționarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, în mod abuziv și ilegal nu au acceptat valoarea în vamă declarată de către SRL ”Ceeportex-Nord”, fiind majorată valoarea în vamă a mărfurilor după cum este indicat în actul de inspecție cu: ”1-72.25 lei/kg, 2-72.25 lei/kg, 4-80 lei/kg, 5-65 lei/buc, 6-50lei/mtk, 7-58.86 lei/kg, 8-72.25 lei/kg”.

Astfel, menționează că potrivit art. 172 alin.(4) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380- XIII din 20 noiembrie 1997, în sensul prezentului articol, garanția suficientă reprezintă diferența dintre drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă a mărfii, determinată de autoritatea vamală cu titlu provizoriu și drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă declarate de declarant. Adică, legiuitorul explicit a indicat „determinată de autoritatea vamală”, fiind evident că după neacceptarea valorii în vamă declarate în baza metodei „1” de determinare a valorii în vamă „în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit”, organul vamal deja a determinat/majorat valoarea în vamă a mărfurilor declarate prin indicarea sumei majorate pentru fiecare articol. În acest sens, menționează că neacceptarea valorii în vamă declarate în baza metodei „1” de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit”, este una ilegală și nemotivată. Or, actele aferente tranzacției de import din speță confirmă fără echivoc, valoare în vamă declarată în baza metodei 1 de determinarea valoni în vamă „în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit” și anume:

1. Contractul de vânzare-cumpărare nr. 8/2023 din 01 septembrie 2023: în care este expres indicat în art. 1: ”scopul contractului constă în vânzarea și

cumpărarea, îmbrăcămintei, încălțămintei și alte mărfuri second hand, numită în continuare ”marfa uzată”, la preturile indicate în Price-liste și Invoice, valabile la data procurării, în care va fi indicat numărul și data prezentului contract”; la fel în art. 4 al contractului enunțat este menționat: „prețurile se vor aduce la cunoștință cumpărătorului, conform Price-liste și Invoice, care periodic vor fi modificate. Price-listele și Invoice vor fi parte componentă a contractului”; conform art. 4.2. din contract: ”prețul final al mărfurilor va fi considerat cel indicat în Invoice prezentat organului vamal al Republicii Moldova în care va fi indicat numărul și data prezentului contract”.

2. La rândul său atât în invoice nr. 6810 din 06.11.2023 sunt respectate prevederile contractului susmențional, în care se face mențiunea: ”kauvertrag nr. 08/2023 dt.01.09.2023”.

3. La fel, și în Price-list se face mențiunea: ”kauvertrag nr.08/2023 dt.01.09.2023”, ceea ce denotă cu certitudine ilegalitatea neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL ”CeeportexNord”.

4. Totodată, urmează a fi de menționat că prețurile indicate în price-list din data de coincid cu prețurile din invoice nr. 6810 din 06 noiembrie 2023. Prin urmare rămâne neclar, care au fost motivele neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL ”Ceeportex-Nord”.

5. Factura nr. 712 din 07 noiembrie 2023 prin care se confirmă suma achitată de către SRL ”Ceeportex-Nord” către SRL ”Valex Expediție” drept cheltuieli de transport;

6. Certificatul de dezinfecție, în care este indicat cantitatea;

7. Certificate de calitate;

8. Act de verificare între cumpărător și importator, în care se regăsește invoice-ul nr. 6810 și coincide suma, fiind aplicată ștampila exportatorului;

9. CMR care este indicată cantitatea;

10. Declarația vamală a țării de export, care la fel face referire la cantitatea.

SRL ”Ceeportex-Nord” a prezentat Biroului Vamal Centru, toate actele necesare ce confirmă valoarea în vamă declarată în baza metodei 1, în speță cu certitudine fiind impusă necesitatea anulării actului de inspecție contestat, în partea ce ține de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr. 1 de determinare a valorii în vamă ”în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit”.

Însă, în pofida acestui fapt (prezentarea tuturor actelor ce confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată) Biroul Vamal Centru a refuzat să valideze declarația vamală cu metoda 1, invocând unele motive neargumentate și care nu pot duce la majorarea valorii în vamă a mărfurilor declarate, acțiune/inacțiune ce duce la încălcarea drepturilor SRL ”Ceeportex-Nord”, contrar prevederilor art. 11 lit. b)

Cod vamal: ”organul vamal apără drepturile și interesele legitime ale persoanei în cadrul activității vamale”.

La fel, menționează că potrivit pct. 9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974/2016: „în sensul prezentului punct, „suspiciuni întemeiate” pot fi considerate: 1) neconcordanțe sau nereguli constatate în documentele și/sau informațiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal”.

Or, reclamantul nu este prezent în constatarea unor nereguli, iar careva riscuri concrete/exhaustive/motivate gestionate de către Serviciul Vamal nu au fost invocate de către Biroul Vamal Centru.

Incompetența funcționarilor vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, se denotă și din faptul că în actul de inspecție a fost indicat că în vederea confirmării valorii în vamă declarate se solicită să prezinte următoarele acte/informații: 1) Proforma; 2) Contract pentru transport; 3) Facturi fiscale; 4) Corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului; 5) Comenzile de livrare. În acest sens, atrage atenția instanței de judecată că se află în situația nerespectării de către funcționarii vamali a prevederilor art. 185 alin. (1) lit. a) din Codul vamal, potrivit cărora: „(1) Controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal și constă în: a) verificarea documentelor si informațiilor prezentate în scopuri vamale ”, deoarece conform borderoului declarației vamale a fost prezentat invoice nr.6810 din 06 noiembrie 2023, prin urmare rămâne neclară această solicitare abuzivă, deoarece actul solicitat deja a fost prezentat.

În partea ce ține de contractul pentru transport, conform borderoului declarației vamale a fost prezentată Factura nr. 712 din 07 noiembrie 2023, prin care se confirmă suma achitată de către SRL ”Ceeportex-Nord” către SRL „Valex Expediție” drept cheltuieli de transport. Or, contractul între SRL ”Ceeportex-Nord” și transportatorul, nu poate influența valoarea în vamă declarată a mărfurilor propriu-zise. Cu toate acestea în cazul în care totuși Biroul Vamal Centru are careva dubii la suma achitată pentru prestarea serviciilor de transport, acest fapt, poate duce doar la majorarea cheltuielilor de transport și nicidecum la majorarea valorii în vamă a mărfurilor propriu zise, iar după cum a fost menționat mai sus valoarea în vamă a mărfurilor a fost deja majorată după cum este indicat în actul de inspecție cu: „ 1-72.25 lei/kg, 2-72.25 lei/kg, 3-72.25 lei/kg, 4-80 lei/kg, 5-65 lei/buc, 6-50 lei/mtk, 7-58.86 lei/kg, 8-72.25 lei/kg”.

Referitor la facturile fiscale, se atrage atenția că monitorizarea veniturilor pe teritoriul Republicii Moldova nu ține de competența organului vamal ci de competența Inspectoratului Fiscal. Respectiv facturile fiscale de realizarea mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova nu pot într-un mod sau altul influența valoarea în vamă declarată de către agenții economici. Descrierea în detaliu a

mărfurilor și fără echivoc se regăsește într-un șir de acte aferente tranzacției și anume: invoice nr. 6810 din 06 noiembrie 2023, pricelist, packinglist din 10 noiembrie 2023, respectiv cum ar putea influența corespondența purtată, valoarea în vamă a mărfurilor declarate, atât timp cât invoice și packinglist este semnat de ambele părți, aceste acte reprezentând voința părților la tranzacție.

Aceste acte semnate de ambele părți de facto și reprezintă corespondența purtată în vederea negocierii prețului. Or, potrivit art. 4 al contractului de vânzare-cumpărare este menționat: „preturile se vor aduce la cunoștință Cumpărătorului, conform Pricelist și Invoice, care periodic vor fi modificate. Pricelistele și Invoice vor fi parte componentă a contractului".

Reclamantul a reiterat că invoice nr. 6810 din 06 noiembrie 2023, pricelist, packing list, respectiv cum ar putea influența corespondența purtată, valoarea în vamă a mărfurilor declarate, atât timp cât invoice și packing list este semnat de ambele părți, aceste acte reprezentând voința părților la tranzacție. Or, înaintarea invoice-ului spre aprobare reprezintă în sine confirmarea comenzii. Prin urmare, probabil, cunoașterea legislației vamale la nivel scăzut și neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de rigoare a și generat emiterea actului de inspecție contestat, fiind impusă necesitatea anulării acestuia în partea ce tine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr. 1 de determinarea valorii în vamă "în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit", deoarece actele aferente tranzacției de import din speță, confirmă fără echivoc, valoare în vamă declarată în baza metodei 1 de determinare a valorii în vamă.

Notează că, argumentele neîntemeiate, ilegale și solicitările abuzive ale funcționarilor vamali din cadrul Biroului Vamal Centru vin în contradicție cu prevederile art. 118 alin. (1) și alin. (2) lit. a), lit. b) Cod administrativ, potrivit căruia: „(1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul".

Drept rezultat, reclamantul fiind prezent în situația prevăzută de legiuitor în art. 118 alin. (3) din Codul administrativ, potrivit căruia: „(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia".

Prin urmare, așa zisele argumente sus-indicate, inventate de către funcționarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru sunt ilegale, abuzive și se combat atât cu legislația aplicabilă speței cât și cu actele veridice prezentate la depunerea

declarației vamale și la prezenta cerere prealabilă, ce confirmă cu certitudine valoarea în vamă declarată de către SRL ”Ceeportex-Nord”.

La fel, rămâne neclar de unde Biroul Vamal Centru a luat aceste prețuri, până la care a fost majorată valoarea în vamă a mărfurilor declarate de SRL ”Ceeportex-Nord”. Or, potrivit art. 14 alin. (3) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997, metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa identică sau similară se aplică în cazul în care marfa identică sau similară: a) este vândută pentru a fi introdusă pe teritoriul Republicii Moldova; b) este introdusă concomitent sau cu cel mult 90 de zile înainte de introducerea mărfii care urmează a fi evaluată; c) este introdusă aproximativ în aceeași cantitate și/sau în aceleași condiții comerciale.

Dacă marfa identică sau similară a fost introdusă în altă cantitate și/sau în alte condiții comerciale, declarantul trebuie să rectifice corespunzător valoarea în vamă a mărfii anunțate de el, ținând cont de aceste deosebiri, și să confirme prin acte datele prezentate”.

Astfel, în speță valorile mărfurilor similare identificate în SIAW (portal) nu pot fi luate în considerare deoarece, de către Biroul Vamal Centru la identificarea valorilor similare nu a fost a fost luat în calcul termenul de 90 zile, nu a fost luat în calcul cantitatea și condițiile comerciale și încă un moment important ce urmează a fi luat în calcul, este care metodă de determinare a valorii în vamă figurează în SIAW (portal) metoda nr. 1 sau metoda nr.6.

În partea ce ține de mențiunile în actul de inspecție precum că: ”analizând actele comerciale: price list și invoice, nu se specifică o reducere comercială”, se atrage atenția instanței de judecată că contractul nu face referire la careva reducere, prin urmare aceasta mențiune este una abuzivă.

Totodată se remarcă, că funcționarul vamal probabil a examinat careva alte acte ale altui agent economic, deoarece face mențiunea în actul de inspecție: „la fel și pricelist nu include informații cu referire la modificarea prețurilor sau care este prețul de bază de la care a fost negociată reducerea și care este ponderea acestei reduceri comerciale”. Or, SRL ”Ceeportex-Nord” nu a beneficiat de careva reduceri la cumpărarea mărfurilor de la exportator. Referitor la faptul că: „nu a fost prezentată corespondența comercială care poate face referire la procesul de stabilire a specificațiilor tehnice inclusiv cantitativ, informații ce privesc încheierea și negocierea prețului, stabilirea condițiilor comerciale pentru încheierea tranzacției”, atrage atenția că o astfel de solicitare este una abuzivă. Or, legislația vamală nu prevede obligativitatea prezentării corespondenței, acesta având loc prin intermediul telefoniei mobile, iar semnarea Invoice-ului de către părțile contractante însăși reprezintă în sine corespondența între părți.

Totodată, menționează că în speță Biroul Vamal Centra și-a exercitat dreptul discreționar depășind limitele legale și evident că contrar scopului pentru care le-a

fost atribuit. Or, potrivit prevederilor art. 137 alin. (1) Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Altfel spus, autoritatea publică de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Iar, acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile articolului precitat.

Prin urmare, în speță Biroul Vamal Centru era obligat prin lege să-și exercite discreția, dar fără erori discreționare.

Totodată, reclamantul a menționat ca potrivit art. 21 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

La rândul său, art. 23 al aceluiași cod prevede expres: „(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării. (2) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. (3) Atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială”.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (1) Cod administrativ, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului.

Astfel, atrage atenția că în speță este prezent în situația hărțuirii intenționate a agentului economic SRL ”Ceeportex-Nord”, fiind încălcate grav prevederile Codului administrativ, Codului vamal, prin refuzul ilegal și nemotivat de a valida declarația vamală cu valoarea în vamă declarată de către SRL ”Ceeportex-Nord” și prin înaintarea unor solicitări ilegale de a prezenta acte suplimentare, cu toate că toate actele prezentate confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată de către SRL ”Ceeportex-Nord”.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 februarie 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ”Ceeportex-Nord” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului

La data de 14 martie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), SRL ”Ceeportex-Nord” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 februarie 2025, iar la 22 mai 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost înregistrată cererea de apel motivată, prin care a fost solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel, SRL ”Ceeportex-Nord” a invocat argumente similare celor invocate în acțiunea depusă în prima instanță, indicând suplimentar că hotărârea instanței de fond o consideră neîntemeiată, deoarece instanța nu a analizat multilateral legislația în vigoare.

Astfel, apelanta a remarcat că la 09 noiembrie 2023, SRL „Ceeportex-Nord” a depus declarația vamală nr. 2070I124372 pentru importul de îmbrăcăminte și încălțăminte uzată din Germania. În urma controlului, Biroul Vamal Centru a emis decizia de regularizare nr. 376 din 27 februarie 2024, prin care a respins nejustificat valoarea în vamă declarată și a majorat-o arbitrar.

De asemenea, apelanta a susținut că cererea prealabilă nr. 7214 din 11 martie 2024 a fost respinsă prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-5518 din 24 aprilie 2024, fără o motivare legală, or, autoritatea vamală a aplicat neîntemeiat valori majorate (72,25 lei/kg, 80 lei/kg, 65 lei/buc etc.), fără a indica marfă identică sau similară și fără a respecta condițiile legale pentru utilizarea metodelor alternative de evaluare.

Mai mult ca atât, apelanta susține că documentele prezentate (*contractul nr. 8/2023, invoice nr. 6810/06.11.2023, price list, CMR, declarația de export, certificări, facturi de transport etc.) confirmă fără echivoc valoarea tranzacției și aplicabilitatea metodei 1 – valoarea efectiv plătită. Solicitările suplimentare ale organului vamal (proformă, corespondență, comenzi, facturi fiscale interne*) au fost apreciate ca nejustificate și disproporționate, excedând cadrul legal al controlului vamal.

În altă ordine de idei, partea apelantă a reiterat aspectul încălcării de către Biroul Vamal a obligației de motivare prevăzute de Codul administrativ, precum și aplicarea abuzivă a puterii discreționare, contrar principiilor legalității și proporționalității, or, în lipsa unor dovezi privind mărfuri identice sau similare importate în condiții comparabile, ajustarea valorii în vamă este nelegală.

Argumentele părților în ședința de judecată

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantei SRL ”Ceeportex-Nord” – Toma Vitalie, a susținut integral argumentele expuse în cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia în formula înaintată.

Reprezentantul intimaților Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal al RM – Barcar Cătălina, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a

renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: - ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; - la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; - acțiunea nu a fost semnată și depusă de SRL ”Ceeportex-Nord”, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că, în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, Conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din

dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile atașate cauzei și dosarul administrativ se atestă că, la 09 noiembrie 2023, în baza declarației vamale nr. 2070I124372, SRL „Ceeportex-Nord” a inițiat vămuirea unor mărfuri uzate importate din Germania.

În urma verificării documentelor și a datelor din sistemul Asycuda World, funcționarul vamal a constatat un risc de subevaluare și a întocmit actul de inspecție, solicitând documente suplimentare și stabilind valori provizorii pentru calculul garanției.

La 16 noiembrie 2023, societatea a solicitat amânarea determinării definitive a valorii în vamă și s-a obligat să constituie garanția stabilită. Cererea a fost admisă, fiind fixată o garanție de 225.442,79 lei și un termen de 30 de zile pentru prezentarea actelor. După constituirea garanției, mărfurile au fost puse în liberă circulație.

Prin decizia de regularizare nr. 376 din 27 februarie 2024, Biroul Vamal Centru nu a acceptat valoarea în vamă declarată și a dispus încasarea sumei garantate.

Totodată, prin răspunsul Serviciului Vamal din 24 aprilie 2024, a fost respinsă contestația prealabilă înaintată de SRL „Ceeportex-Nord”, menținându-se concluzia privind neacceptarea metodei valorii tranzacției.

Drept urmare, SRL ”Ceeportex-Nord” s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ.

În materie de drept, potrivit prevederilor art. 5 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal, nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

În temeiul art. 6 din Legea cu privire la tariful vamal, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale. Modul și condițiile de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe și scoase de pe teritoriul vamal, precum și forma declarației se stabilesc de către Guvern în conformitate cu prezenta lege și cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova.

Conform art. 10 din Legea cu privire la tariful vamal, valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. Principala metodă dintre cele specificate la alin. (1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode.

Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

În corespundere cu art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, la determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii: a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal: - cheltuielile aferente asigurării; - costul transportului; - costul încărcării, descărcării și transbordării mărfii; b) cheltuielile suportate de cumpărător: - comisioanele și primele pentru brokeri, cu excepția comisioanelor pentru achiziționarea mărfii; - costul containerelor și/sau al altui ambalaj de folosință repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, acestea sânt considerate un tot întreg cu marfa; - costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj și al lucrărilor de ambalare; c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preț redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit: - materiale, componente, părți și alte elemente similare, încorporate în marfă; - instrumente, matrițe, forme și alte componente similare, utilizate la producerea mărfii; - materiale cheltuite la producerea mărfii; - lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă și design, planuri și schițe, executate în afara țării și necesare pentru producerea mărfii; d) redevențele și taxele pentru licențe referitoare la mărfurile de evaluat, pe care cumpărătorul este obligat să le achite, direct sau indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor de evaluat, în cazul în care aceste redevențe și drepturi de licență nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit; e) partea din venitul de la orice revânzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vânzătorului.

În temeiul art. 8 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la tariful vamal, autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant. În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Potrivit pct. 9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor (*aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016*), în cazul în care organul vamal are suspiciuni întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează în art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, se solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare, în conformitate cu pct. 27 alineatul cinci și pct. 29 alineatul doi. Decizia luată de către organul vamal se comunică în scris, sub rezerva dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Legea cu privire la tariful vamal. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scutește declarantul de obligativitatea conformării la cerințele stabilite.

În sensul prezentului punct, ”suspiciuni întemeiate” pot fi considerate: 1) neconcordanțe sau nereguli constatate în documentele și/sau informațiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Conform pct. 29 din Regulament, pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul prezintă acte potrivit prevederilor pct. 291 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02 noiembrie 2005.

În cazul în care organul vamal constată neconcordanțe sau nereguli între datele care se conțin în actele prezentate de declarant și/sau dacă Sistemul Informațional Integrat Vamal identifică criteriul de selectivitate în baza procesului de administrare a riscurilor, în temeiul prevederilor art. 7 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal și pct. 292 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, organul vamal este în drept să solicite declarantului date și informații suplimentare, în funcție de specificul tranzacției.

Declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunțate.

Actele prezentate în scopul confirmării valorii în vamă declarate vor conține cumulativ următoarele date: a) datele de identificare ale vânzătorului și ale cumpărătorului mărfurilor; b) denumirea mărfurilor, cantitatea, prețul pentru fiecare unitate și valoarea totală a mărfurilor; c) semnătura persoanei emitente; d) numărul și data de emitere a facturii; e) condițiile și modalitatea de achitare; f) reducerile și condițiile de aplicare a acestora, după caz; g) condițiile și termenul de livrare; h) natura tranzacției (comercială/necomercială).

Conform pct. 32 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, (*aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016*), la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacției, valoarea în vamă a bunurilor corespunde cu valoarea de tranzacție, care

este egală cu prețul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată la valoarea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care acestea nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii.

În cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacție, organul vamal verifică declarația vamală și documentele de însoțire prezentate, luând în considerare următoarele aspecte: a) corespunderea datelor din declarația vamală în detaliu și datelor din actele prezentate de declarant cu datele și informațiile specificate în D.V.I; b) descrierea în detaliu a mărfurilor și fără echivoc, cu prezentarea datelor suficiente în acest sens, inclusiv specificarea mărcii comerciale, în cazul existenței acesteia; c) lipsa datelor contradictorii sau a unor neregularități din actele prezentate; d) corectitudinea datelor din documentele prezentate privind condițiile de livrare a mărfurilor importate, conform regulilor INCOTERMS; e) declararea, în funcție de specificul tranzacției, a elementelor de inclus în valoarea în vamă suportate de către cumpărător în sensul art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal; f) menționarea condițiilor acordării reducerilor, după caz; g) valoarea în vamă declarată pentru mărfurile destinate punerii în liberă circulație, plasate anterior într-un regim vamal suspensiv sau în zonele economice libere, nu este mai mică decât valoarea facturată, declarată în regimul vamal inițial (*cu excepția cazurilor în care prețul definitiv al mărfurilor se stabilește pe bază de cotații bursiere sau prețul mărfii a fost influențat de uzura fizică și/sau de învechire morală*), cu ajustarea (*după caz, în funcție de specificul tranzacției*) la valoarea elementelor prevăzute la art. 11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal; h) lipsa tranzacțiilor noncomerciale: donații, cadouri, mostre; i) lipsa restricțiilor în privința drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepția restricțiilor admise la art. 11 alin.(4) lit. a) din Legea cu privire la tariful vamal; j) lipsa în cadrul tranzacției de vânzare-cumpărare a unor condiții sau prestații a căror valoare nu poate fi determinată; k) lipsa relațiilor de interdependență între participanții la tranzacție, cu excepția cazurilor când interdependența nu influențează valoarea tranzacției; l) lipsa factorilor de risc identificați, în funcție de natura și specificul tranzacției, în baza riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Reieșind din prevederile pct. 33 din Regulamentul citat, atunci când valoarea în vamă determinată de către declarant nu corespunde dispozițiilor de aplicare a metodei alese, organul vamal acționează potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea cu privire la tariful vamal.

Conform pct. 34 din același Regulament, în situația în care sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacție potrivit art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, precum și în urma verificării aspectelor vizate la pct. 32 alineatul doi, se stabilește conformitatea datelor declarate, organul vamal acceptă metoda de tranzacție.

În cazul nerespectării dispozițiilor alineatului unu, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecție despre: 1) necesitatea prezentării actelor/informațiilor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă în termenul ce nu va depăși 2 zile lucrătoare; sau 2) dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor prevăzute în art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulație; sau 3) dreptul de constituire de către declarant a unei garanții suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulație.

În corespundere cu pct. 36 alin. (2) din Regulamentul menționat, în situația în care dovezile corespunzătoare nu pot fi prezentate în termenul prevăzut la alineatul unu, declarantul poate solicita constituirea garanției suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulație, în conformitate cu prevederile art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal.

Conform pct. 48 din același Regulament, după plasarea în liberă circulație a mărfurilor pentru care s-a constituit o garanție, stabilirea valorii în vamă se efectuează după examinarea actelor aferente tranzacției de import și/sau prezentate suplimentar la cererea organului vamal ori prezentate de către declarant din propria inițiativă. În cazul în care informația conținută în actele prezentate nu atestă valoarea în vamă declarată, organul vamal este în drept să întreprindă acțiuni de control prin audit post vămuire și/sau solicitare administrativă către autoritatea vamală a țării de expediție privind verificarea exactității valorii de export. Organul vamal va efectua procedura stabilirii valorii în vamă cu caracter definitiv în termenul de valabilitate al garanției, potrivit art. 17^2 din Legea cu privire la tariful vamal.

În temeiul art. 17^2 alin.(1)-(3), (7)-(8) din Legea cu privire la tariful vamal, la cererea în scris a declarantului, amânarea determinării definitive a valorii în vamă se dispune: a) în cazul în care este necesară ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1), iar declarantul nu poate prezenta la vămuire documentele confirmative pentru determinarea cu exactitate a sumei de ajustat; b) în cazul în care prețul efectiv plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil de a nu include toate plățile efectuate sau care urmează a fi efectuate la momentul vămuirii, direct sau indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor importate; c) în situația în care pentru determinarea valorii în vamă este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare referitoare la exactitatea și veridicitatea valorii declarate și declarantul nu le poate prezenta la momentul efectuării formalităților vamale. Procedura de amânare a determinării definitive a valorii în vamă a mărfii se stabilește printr-un regulament aprobat de Guvern.

Pentru determinarea cu titlu provizoriu a valorii în vamă se iau în considerare următoarele elemente: a) valoarea de tranzacție care rezultă din documentele

prezentate de declarant; b) valoarea cheltuielilor care se includ în valoarea în vamă conform art. 11 alin.(1), estimată de declarant pe bază de documente justificative și acceptată de organul vamal și/sau stabilită pe baza informațiilor de care dispune organul vamal; c) orice sumă care poate fi considerată parte a plății totale efectuate sau de efectuat, direct sau indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor de evaluat; d) informațiile conținute în Sistemul informațional integrat vamal și/sau informațiile deținute de organul vamal la momentul evaluării.

În cazul în care determinarea definitivă a valorii în vamă nu se poate efectua imediat, importatorul are dreptul să dispună de mărfuri, cu condiția să constituie o garanție suficientă, care să acopere încasarea drepturilor de import corespunzătoare mărfii în cauză. Garanția suficientă este oferită printr-un depozit bănesc sau o scrisoare de garanție emisă de o bancă din Republica Moldova (garanție bancară), sau o garanție a brokerului vamal.

În cazul în care, în termen de 30 de zile calendaristice de la punerea în liberă circulație a mărfii, declarantul nu prezintă documente concludente privind confirmarea valorii în vamă a acesteia, autoritatea vamală procedează la executarea garanției, iar operațiunea de plasare a mărfurilor sub regim vamal se consideră a fi încheiată.

Obligația vamală apărută urmare a încheierii procedurii de amânare a determinării definitive a valorii în vamă se încasează din contul garanției constituite, imediat după aducerea la cunoștința plătitorului vamal a deciziei de regularizare. În cazul dat, majorarea de întârziere nu se calculează.

În cazul în care, în timpul efectuării formalităților vamale de import, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 11, chiar dacă s-ar proceda la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, autoritatea vamală aplică prevederile art. 12-17 în modul stabilit de prezenta lege, valoarea în vamă determinată astfel având caracter definitiv.

Conform pct. 50 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor (*aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016*), în cazul în care, în urma întreprinderii acțiunilor vizate la pct. 48, valoarea în vamă declarată nu se demonstrează, organul vamal stabilește valoarea în vamă cu caracter definitiv în baza informațiilor deținute, cu informarea declarantului prin actul de inspecție.

În situația prevăzută la alineatul unu din prezentul punct, organul vamal întocmește decizia de regularizare potrivit prevederilor art. 127^{13} Cod vamal, cu încasarea în totalitate ori în parte a garanției suficiente constituite.

În temeiul art. 127^{13} Cod vamal (în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de

export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal.

La caz, instanța de apel reține că la inițierea procedurii de vămuire a mărfurilor importate din Germania în baza declarației vamale nr. 2070I124372, SRL „Ceeportex-Nord" a anexat actele pe care le-a considerat necesare.

În context, instanța de apel reține că potrivit pct. 291-292 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 1140/2005, declarația vamală trebuie să fie însoțită de documente care să confirme datele înscrise, iar în cazul în care acestea nu sunt suficiente, organul vamal este în drept să solicite informații suplimentare.

De altfel, în urma verificării documentare și a analizării datelor din Sistemul Informațional Integrat Vamal „Asycuda World", a fost identificat un risc de subevaluare a mărfurilor declarate, sistemul având ca funcție esențială controlul corectitudinii determinării valorii în vamă și semnalarea divergențelor prin criterii de risc.

În aceste condiții, Completul de judecată apreciază justificată întocmirea actului de inspecție, prin care declarantului i s-a solicitat prezentarea unor documente suplimentare relevante pentru confirmarea valorii tranzacției și i s-a adus la cunoștință posibilitatea aplicării metodelor alternative sau a procedurii de amânare a determinării definitive a valorii în vamă, conform art. 12-17 și art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal.

Astfel, SRL „Ceeportex-Nord" a optat expres pentru procedura de amânare, invocând imposibilitatea prezentării actelor în termen și acceptând constituirea unei garanții suficiente, stabilită de organul vamal la suma de 225.442,79 lei.

Însă, după admiterea de către Autoritatea vamală a acestei opțiuni, dispunându-se amânarea determinării definitive a valorii în vamă și acordat termen pentru prezentarea documentelor solicitate, or, după constituirea garanției, mărfurile au fost puse în liberă circulație, declarantul nu a prezentat actele suplimentare cerute în termenul acordat.

Respectiv, neclaritățile privind formarea prețului, unitatea de măsură, condițiile de livrare, modalitatea de plată, existența plăților efective și caracteristicile mărfii (calitate, grad de uzură) nu au fost înlăturate, suspiciunile de subevaluare au rămas neconfirmate.

În aceste condiții, instanța de apel conchide că autoritatea vamală întemeiat, prin prisma art. 8 alin. (3) și art. 11 alin. (4) lit. c) din Legea cu privire la tariful vamal și al Regulamentului aprobat prin HG nr. 974/2016, a refuzat aplicarea metodei valorii tranzacției.

Prin urmare, instanța de apel apreciază că, în temeiul art. 127^{13} Cod vamal, art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal și pct. 50 din Regulamentul menționat, Biroul Vamal Centru a emis în mod legal și întemeiat decizia de regularizare nr.

376 din 27 februarie 2024, dispunând încasarea garanției suficiente în cuantum de 225 442,79 lei.

În context, instanța consideră neargumentată poziția abordată de apelantă, cu privire la caracterul „abuziv” al neacceptării valorii în vamă și al majorării acesteia, deoarece din actele cauzei rezultă că organul vamal a acționat în limitele competenței legale, în baza art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal și a Regulamentului aprobat prin HG nr. 974/2016, după identificarea unui risc de subevaluare prin Sistemul Informațional Integrat Vamal „Asycuda World”. Stabilirea valorilor provizorii și solicitarea garanției suficiente nu reprezintă o ajustare definitivă arbitrară, ci o măsură procedurală expres prevăzută de lege, aplicată în cadrul procedurii de amânare solicitate chiar de declarant.

De asemenea, instanța consideră irelevantă afirmația că actele prezentate ar confirma „fără echivoc” aplicabilitatea metodei valorii tranzacției, deoarece, deși apelantul a prezentat contractul, invoice-ul, price-list-ul și alte documente, acestea nu au permis verificarea completă și obiectivă a realității prețului declarat, întrucât: – nu este indicată unitatea de măsură la care se raportează prețurile; – nu sunt clare condițiile de livrare și modalitatea de plată; – nu există dovezi ale achitării efective a contravalorii mărfii, deși în declarația vamală s-a indicat plata anticipată; – nu este reflectat gradul de uzură și calitatea mărfii, elemente esențiale pentru aprecierea valorii reale; – actul de verificare și invoice-urile nu demonstrează decontări reciproce certe între părți.

În aceste condiții, organul vamal a avut temei legal, potrivit art. 8 alin. (3) și art. 11 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 1380-XIII, să nu accepte metoda valorii tranzacției, întrucât existența unor dubii rezonabile privind veridicitatea și completitudinea informațiilor exclude aplicarea metodei nr. 1.

Suplimentar, instanța de apel apreciază ca lipsită de fundament critica referitoare la caracterul „nejustificat” al solicitării documentelor suplimentare.

La acest aspect, este de menționat că conform pct. 292 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 1140/2005 și art. 185 Cod vamal, atunci când documentele inițiale nu confirmă toate datele declarate, autoritatea vamală este în drept să solicite informații și acte adiționale. Proforma, corespondența comercială, comenzile, contractul de transport și dovezile de plată sunt documente uzuale și relevante pentru verificarea formării prețului și a realității tranzacției, iar solicitarea lor nu poate fi calificată ca disproporționată sau lipsită de temei legal.

În concluzie, instanța de apel constată că Biroul Vamal Centru a acționat în conformitate cu legea, cu respectarea procedurii și în limitele puterii discreționare recunoscute de normele vamale, iar neacceptarea valorii în vamă declarate și emiterea deciziei de regularizare nr. 376 din 27 februarie 2024 sunt legale și temeinice.

Argumentele apelantei inclusiv pretinsa încălcare a obligației de motivare, nu răstoarnă constatările instanței de fond și nu justifică admiterea apelului, or, atât actul de inspecție, cât și decizia de regularizare și răspunsul la contestația prealabilă indică temeiurile legale aplicate, circumstanțele de fapt constatate și motivele pentru care metoda valorii tranzacției nu a fost acceptată, respectiv persistența suspiciunilor de subevaluare și lipsa documentelor concludente. Prin urmare, cerințele art. 118 din Codul administrativ sunt respectate.

Instanța de apel notează că contrar normelor de drept ce reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de SRL ”Ceeportex-Nord” și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390, Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Toma Vitalie în interesele SRL ”Ceeportex-Nord”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 18 februarie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei